DOM noviny

PRAVIDELNÝ ČTVRTSTOLETNÍK • 1. ČÍSLO • 2018

VYDÁVÁ DECHOVÝ ORCHESTR MLADÝCH • ZUŠ CHOTĚBOŘ • CENA 30 Kč

DOM
DECHOVÝ ORCHESTR MLADÝCH
ZUŠ CHOTĚBOŘ

KDO JSME Dechový orchestr mladých při ZUŠ Chotěboř dnes tvoří téměř 70 mladých hudebníků dirigovaných Mgr. Milanem Mocem (ředitelem školy) a Mgr. Aloisem Štěrbou (vedoucím orchestru). Soubor je již 25 let nedílnou součástí kulturního dění nejen ve svém regionu, ale úspěšně reprezentuje školu a město i v jiných částech naší vlasti a v zahraničí. Soubor je žádaným účastníkem nejvýznamnějších festivalů a přehlídek dechových hudeb. Během své existence uskutečnil dvě stovky koncertních vystoupení. V repertoáru se vyváženě opírá nejen o populární skladby tradiční dechové hudby, ale i o swingovou hudbu, hudbu latinskoamerických tanců, filmové melodie a o úpravy děl autorů vážné hudby. Neméně se snaží držet krok i s nejnovějšími trendy a tvorbou současných autorů skladeb pro dechové orchestry.

MEDAILONKY DIRIGENTŮ

Mgr. Milan Moc

Mgr. Alois Štěrba

Milan Moc *se narodil před více lety v Hlinsku. Během základní školní docházky navštěvoval chotěbořskou ZUŠ, tehdy nesoucí název Lidová škola umění (LŠU) v Chotěboři. Jeho prvním nástrojem se stal akordeon a poté klarinet. Po maturitě na chotěbořském gymnáziu nastoupil na Pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích (obor učitelství na LŠU) a studium zde zakončil státními zkouškami ze hry na klarinet, z hudební teorie, pedagogiky a psychologie. Během studia, a krátce ještě i po nešťastném ročním pobytu na vojně, příležitostně účinkoval jako klarinetista s komorními, divadelními a dechovými orchestry.*

Učil tři roky v Kolíně, dále deset let v Humpolci a od roku 1991 dosud v Chotěboři. Ve své aktivní muzikantské činnosti působil vedle souborů vážné či dechové hudby též v regionálních rockových skupinách a tanečních orchestrech jako hráč na baskytaru, klávesy, akordeon a saxofon (např. skupiny Atlantik, Fortuna, Mercury, Variace aj.). K jeho dirigentským činnostem patřilo vedení Dechového orchestru mladých v Humpolci, Humpoleckého komorního orchestru a Chotěbořského komorního orchestru. V současnosti také vyučuje předmětu hudební výchova na chotěbořském gymnáziu a obstarává varhanní doprovod v Církvi československé husitské.

Za dlouhodobou práci v oblasti chotěbořského hudebního a kulturního života obdržel v letech 2013 a 2015 cenu města Chotěboře.

Alois Štěrba *se narodil v roce 1966 v Novém Městě na Moravě. Hudbě se začal věnovat na tehdejší Lidové škole umění v Bystřici nad Pernštejnem. Následně studoval na Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem a Státní konzervatoři v Brně.*

Jako profesionální hráč působil v Posádkové hudbě v Havlíčkově Brodě. 28 let je pedagogem na ZUŠ Chotěboř a učí Hudební výchovu i na místním gymnáziu. Vystudoval religionistiku na UK v Praze. Je ženatý a má dva syny.

VELKÝ ROZHOVOR S DIRIGENTY ORCHESTRU

Na zvídavé otázky členů orchestru odpovídají vedoucí orchestru Mgr. Alois Štěrba (**A.Š.**) *a ředitel školy* Mgr. Milan Moc (**M.M.**).

Jaké si myslíte, že by měl mít správný dirigent vlastnosti?

A.Š. Měl by mít rád lidi, se kterými spolupracuje a měl by mít nadšení pro hudbu, kterou s nimi společně dělá. Ke škodě nejsou ani vlastní hráčské zkušenosti s jinými dirigenty. Možná ještě více, než vlastní dirigentské zkušenosti. Jako hráč jsem zažil celkem osm dirigentů a vím, v čem bych některé následovat chtěl a v čem některé nikoliv.

U tohoto typu orchestru je důležitá i velká trpělivost. Když chci něčeho dosáhnout, musím postupovat jinak, než jak by tomu bylo, kdybych dirigoval orchestr profesionálních hudebníků, pro které bych byl jejich nadřízený a rozhodoval o jejich platu.

M.M. Hned na úvod taková těžká otázka? Nu dobře, tak tedy: Opravdu záleží především na tom, s jakým tělesem dirigent pracuje. Jiná práce je samozřejmě s profesionálním souborem, jiná s dospělými amatéry a úplně odlišná pak s orchestrem dětským-mládežnickým. V každém případě se musí jednat o osobnost, která je patřičně vědomostně a technicky dostatečně fundovaná, musí to být člověk empatický, vstřícný a přitom náročný a cílevědomý. Asi to zní jako fráze, ale já to tak nějak cítím. Ve školních nebo v amatérských podmínkách jsou to – jak se dnes především ve školství s oblibou říká – kompetence, kterých nemůžeme nikdy dosáhnout, ale ke kterým se musíme neustále přibližovat. (smích)

Jaké akce s Vaším orchestrem Vás nejvíce nadchly a proč?

A.Š. Velmi rád vzpomínám na náš úplně první zahraniční zájezd. Jeli jsme tehdy na týden do Itálie

a myslím, že nejen já, ale všichni cítili výjimečnou atmosféru, radost a nadšení z prvního společného výjezdu a koncertování v cizině. Nikdy před tím jsme netrávili tolik času společně. Šlo v tomto ohledu o první zážitky a ty se nezapomínají.

A také mám krásné vzpomínky na první zájezd do Chorvatska. Tehdy jsme bydleli u moře v chatkách, které byly jen několik metrů od sebe. Každý večer jsme se scházeli, hráli karty a zpívali při kytaře a harmonice. Jídlo nám přiváželi ve formě cateringu, takže jsme u chatek i společně jedli a když jsem viděl, jak starší holky z orchestru rozdávaly jídlo benjamínkům a opečovávaly je, ještě více to ve mně umocňovalo pocit až jakési rodinné sounáležitosti. Jakoby nešlo o orchestr, ale spíše o velkou rodinu u moře. Krásnou atmosféru měly i naše koncerty na místní kolonádě a v nedalekých městech. Když jsme po několika letech byli s manželkou na Makarské riviéře na dovolené a zajeli jsme se do kempu v Živogošče podívat, tak i tehdy jsem měl pořád v sobě ten hezký pocit a zvláštní nostalgii. Opravdu to tam tehdy bylo moc fajn.

M.M. Byl to například jeden z těch našich tzv. „svatocecilských" koncertů, kdy mne orchestr velmi mile překvapil veřejným přáním k mým kulatým narozeninám a předanými dárečky. Bylo to moc hezké a upřímné – na to se opravdu nedá zapomenout a vážím si toho.

No, a pak mě nadchne každý koncert, který se vydaří, posluchači jsou spokojeni, stejně jako hráči a my dirigenti, a ještě nějakou dobu slyšíte tu a tam dozvuky chvály.

Samozřejmě souhlasím s vedoucím orchestru, kolegou Aloisem Štěrbou, že své kouzlo mají zahraniční zájezdy, ale určitě se najdou i jiné hezké akce, kdy je DOM pohromadě – tj. domácí vícedenní festivaly nebo též výjezdová pracovní soustředění orchestru.

Rád vzpomínám i na prázdninový koncert DOMu v roce 2013 v pražském kostele sv. Šimona a Judy, kde jsme vystupovali na pozvání Česko-čínské kulturní společnosti. Tak dlouhý a bouřlivý potlesk, včetně standing ovation, jsme asi ještě nikde jinde nezaznamenali.

Neměl bych opomenout ani radost z vydařených jarních charitativních koncertů, zvláště když se nám podaří získat od diváků zajímavou částku, která beze zbytku putuje přímo k určeným potřebným osobám.

Osobně jsem zažil obrovskou radost také z celostátních soutěží, kdy jsme se umístili na předních místech v ústředních kolech.

No a málem bych zapomněl na předloňský vánoční koncert v chotěbořském kostele, to jsme spolu s místním chrámovým sborem přednesli Českou mši vánoční J. J. Ryby. Myslím, že to byla co do kvality provedení jedna z nejvydařenějších akcí našeho orchestru. Nádherná, citlivá aranž a průvodní autorský text A. Štěrby, velmi dobře přednesené pěvecké party a skvělé podání průvodního slova paní profesorkou Marcelou Chalupovou, to vše se nesmazatelně zapsalo do povědomí přítomných posluchačů.

Konzultujete výběr skladeb s hráči v orchestru?

A.Š. Ne. Neptám se, jestli můžu s nějakou skladbou přijít. Jsem vedoucí orchestru a beru jako svoje nepsané právo a zodpovědnost, že v převažující míře určuji hudební směřování orchestru. Pokud ale na druhou stranu vidím, že je skladba u většího počtu hráčů nepopulární, tak ji dokážu stáhnout. Nepomohlo by to vůbec ničemu. A navíc nejsem sám, kdo iniciuje hru novinek. Spoustu skvělých skladeb hrajeme díky panu řediteli. A máme v repertoáru i kusy, které přinesli hráči orchestru a já je rád diriguji.

M.M. Řešení otázky výběru repertoárových skladeb nechávám výhradně vedoucímu orchestru. Pravda, tu a tam také něco „přidám do placu", někdy i někteří členové orchestru, ale kolega má na výběr, jak se říká, opravdu „dobrý čich". Zatím se málokdy stalo, aby byla některá z předložených skladeb pro nechuť a nezájem hráčů vyřazena z repertoáru.

Dostávají hráči za dobře odvedenou práci nějakou pochvalu nebo odměnu?

M.M. Finanční odměnu jako takovou, ani odměnu „v naturáliích", nedostávají ani hráči, ani dirigenti. Jedinou odměnou, avšak rozhodně nezanedbatelnou, je radost z toho, když se nám podaří zahrát podle našich představ a ke spokojenosti posluchačů. Spokojenost posluchačů, případně uznání a ocenění naší společné práce odbornou veřejností je pro nás to nejdůležitější. A podaří-li se nám toho dosáhnout ve vzájemné tvůrčí a kamarádské atmosféře, co víc bychom si mohli přát?

A.Š. Naprosto souhlasím. Hráči dostávají odměnu formou pochvaly, sami asi nic jiného nečekají a nic jiného není potřeba. Naší hlavní společnou odměnou je radost z hudby, z pokud možno co nejlépe odvedené práce a z toho, že je nám spolu dobře.

Vzpomínáte si na první momenty, kdy jste se setkali s hráči vznikajícího orchestru? Jaké jste měli pocity?

A.Š. Dva roky před tím jsem většinu z nich učil, nebo aspoň znal, takže o nějaké velké překvapení, nebo o nové osobní zážitky nešlo. Šlo ale o novou společnou zkušenost. Z jednotlivců a vlastně ze sólistů, kteří znali jen vlastní hru stupnic a etud na hodinách, jsme najednou byli soubor - harmonie. Být harmonický s celkem, to je fantastický zážitek. Podle mě ani žádný sport nemůže u dětí a dospívajících navodit podobný pocit vlastní potřebnosti, zodpovědnosti a sounáležitosti. Má to ohromný symbolický význam vůbec pro celý život. Všichni hráči mají stejnou zodpovědnost. Jediný hráč a jediný tón "mimo" může pokazit výsledek jako nikde jinde. Tohle povědomí pořád kladu hráčům na srdce: „Už nejste pouhý sólový tón sám za sebe, už jste harmonická součást celku". A to i v přístupu k ostatním povinnostem, které dělají z jednotlivců fungující a úspěšný orchestr. Tedy v docházení na zkoušky, v dochvilnosti a podobně.

M.M. Popravdě řečeno, když jsem nastoupil do chotěbořské ZUŠky, dal jsem si za hlavní cíl podporovat všemožně vznik a činnost souborů a těles na této škole. Byla to v té době celkem smělá priorita, především ve vztahu k tomu, v jakém zbídačelém stavu se tenkrát nacházel tzv. školní dechový soubor. Na mých předchozích působištích (ZUŠ Kolín a ZUŠ Humpolec) jsem měl možnost pracovat s velkými, zaběhnutými a kvalitními mládežnickými orchestry. V Chotěboři byl však stav opravdu tristní. Kolega Lojzík Štěrba zažíval při zkouškách tehdejšího orchestru nejedno trápení, ať již s nácvikem a výběrem vhodných skladeb, nebo udržením aspoň základního hráčského obsazení. Navzdory mé určité skepsi se však stav rychle měnil. Kolega si vytipoval několik tahounů, na kterých vše stavěl, a postupně jsme začali rozšiřovat dechové oddělení. Zanedlouho jsme měli k dispozici aspoň základní nástrojové obsazení, pár žáků, kteří dosáhli patřičné úrovně a též nejnutnější nástrojové vybavení. Abych se tady příliš nekasal, já sám jsem přišel v podstatě již k hotovému, všechnu počáteční práci a starosti si „vychutnal" a doslova oddřel kolega Štěrba.

V Chotěboři se vůbec všechno prosazuje poněkud pomaleji. Abychom zpopularizovali dechové nástroje, přivezl jsem k nám mládežnický dechový orchestr z Humpolce, uspořádal jsem s ním v sokolovně výchovné koncerty pro chotěbořské i okolní školy, udělali jsme nábor potenciálních žáků do dechového oddělení, humpolecký orchestr zahrál na chotěbořském náměstí promenádní koncert, atd.. Prostě obrovská počáteční euforie. A výsledek? Ani nemluvit! Nebo, přesvědčit holky, aby hrály na dechový nástroj, byla věc zhola nemožná. A podívejte se dneska, kolik děvčat a mladých paní dnes v našem orchestru hraje a kolik jím celkově prošlo.

To, co z chotěbořského DOMu za těch 25 let vzniklo, bych bez rozpaků nazval takovým malým zázrakem.

A.Š. U těch holek bych chtěl připomenout velkou zásluhu tehdejší žákyně a dnes naší kolegyně Jany Kampové, která jako první zástupkyně něžného pohlaví vstoupila do tehdy výlučně chlapeckého souboru. Tím otevřela dveře dalším děvčatům, bez kterých si dnes náš DOM neumíme představit.

Kdy jste se setkali s dirigováním a s hudbou vůbec?

A.Š. V sedmi letech mě rodiče přihlásili do tehdejší Lidové školy umění v Bystřici nad Pernštejnem. Upřímně, jako dítě, později puberťák a zároveň útočník TJ Baník Dolní Rožínka jsem to řadu let od rodičů nepovažoval za nejlepší nápad. Naštěstí jsem si včas uvědomil, že sny o fotbalové kariéře nejsou pro mě to pravé a živím se hudbou. Ta je zároveň i mým koníčkem.

V Bystřici jsem měl štěstí na učitele a dirigenta pana Josefa Pavlíčka. Byl sice cholerik, ale spravedlivý. Nevedl a nedirigoval orchestr ani tak rukama, jako hlavně emocemi. Kde bylo „forte" (silně), pan učitel na nás vyvalil oči. Když člověka před orchestrem za něco pochválil, tak šlo o nepopsatelný pocit. Ve chvílích, kdy já dnes můžu jen říct: „Tady se ti to, Pepíčku, moc nepovedlo….", tam nám pan učitel dal takovou „čočku", že na zkouškách někteří i brečeli. Ale přežili jsme to a rád na něj vzpomínám.

První zahraniční zájezd – Itálie 2005

Itálie 2006

Soutěž orchestrů Pelhřimov 2007

Ve své době jsme patřili mezi nejlepší orchestry v republice a pan učitel vychoval spoustu skvělých muzikantů. Plným právem má dnes na budově bystřické ZUŠ pamětní desku.

M.M. S hudbou jsem se setkával už od raného dětství. Naši mě učili spoustu písniček a prý jsem opravdu hezky zpíval. Tatínek i mamka, ale hlavně babička, zpívali asi mnohem lépe. Tatínek hrál velice obstojně na mandolínu. Nejlépe na tom byl po hudební stránce můj dědeček, shodou okolností někdejší ředitel školy. Do chotěbořské lidové školy umění jsem nastoupil až relativně pozdě, asi ve 3. třídě ZDŠ. Mým prvním učitelem byl pan Václav Tejkal – a já jsem byl jeho úplně prvním žákem. Začal mne učit hře na akordeon, a i když jsem se zpočátku bránil, vnutil mi asi po dvou letech klarinet, což se mi stalo „osudným". Dodnes ve své muzikantské a kantorské praxi využívám řadu poznatků, které jsem od pana Tejkala, vynikajícího učitele i člověka, získal.

Na dirigování jsem poprvé narazil při studiích na fakultě a říkal jsem si tehdy něco v tom smyslu, že toho bohdá nebude, abych se s něčím tak stupidním ještě někdy v muzikantském životě setkal. Ne, že by mi snad až tak nešlo, ale vždy jsem chtěl raději hrát, než v muzice někoho vést a vnucovat mu svůj názor. Bylo v tom totiž i trochu alibismu. Časy se ale změnily, osud zapracoval a já jsem rád, že mi z interpretačních možností zbylo aspoň osvojení si těch pár pohybů, které se odvažuji nazývat dirigováním.

Zabírá Vám tato aktivita mnoho času?

A.Š. Zkoušky celého orchestru, dělené zkoušky, přípravy repertoáru a koncertů, aranžování a ostatní věci kolem zaberou hodně času. Takže odpověď zní: Ano. Pokud má orchestr k něčemu vypadat, člověk na pozici vedoucího do toho musí jít naplno.

M.M. Určitě mi to dost času zabere, ale rozhodně ne tolik, jako mému kolegovi Aloisi Štěrbovi, který je vedoucím orchestru a své práci se věnuje s plným nasazením. Nejenže vede dělené zkoušky, je, na rozdíl ode mne, přítomen na každé „celé" zkoušce, dělá nádherné aranže psané našemu orchestru na tělo, vybírá repertoár, působí i jako organizátor orchestru a konečně i učí nebo učil nadpoloviční většinu v orchestru hrajících žáků. Lojzík je také duší celé této veliké kapely. Je to skvělý činitel soudržnosti souboru. Stačí se podívat na naše webové stránky. Zavedl Síň slávy, o kterou se i stará, vymyslel a zavedl „po vojensku" různé šarže hráčů, sestavil svým způsobem velmi zábavné, ale dokonale fungující stanovy orchestru. Toto vše je vedle jeho „klasických" hudebně-pedagogických činností obrovská přidaná hodnota.

A.Š. Těší mě tohle ocenění, ale přece jenom si myslím, že v našich podmínkách žádný jedinec není a nemůže být duší celého orchestru. Kdybych u všeho neměl oporu v Milanovi a v mnoha zapálených hráčích, moc bych toho nedokázal. Nestačí, aby měl orchestr štěstí na vedoucího. I vedoucí musí mít štěstí na lidi kolem. Prostě to tak je.

M.M. Určitě by se něco našlo. Třeba moje manželka. (smích) Jo, máme ale také třeba mrňouska pejska jorkšíra jménem Ferdžín, který svým jekotem vyžaduje stálou péči a pozornost a ruší sousedy. Dále jsem si udělal radost, zavzpomínal na mládí a pořídil si také několik akvárií, rybičky aspoň neštěkají. Občas si něco zajímavého přečtu, poslechnu si dobrou hudbu. Tu a tam uskutečníme se ženou nějaký výlet za památkami. Poslední dobou u mne ale nějak vázne fyzická aktivita. Budu to muset co nejdříve napravit.

A.Š. Já rád pracuji na domě, kam jezdím za svými rodiči. Pokud to jde, tak s manželkou cestujeme a podnikáme výlety do přírody. Snažím se rekreačně sportovat – běhám, jezdím na kole a v poslední době mě hodně baví nordic walking.

Chystáte se tento výroční rok někam do ciziny?

A.Š. Letos nikam. Paradoxně právě letošní výročí odčerpá všechny peníze, kterými se jindy škola snaží pomoct hráčům orchestru při výjezdu do ciziny.

M.M.

Je to tak. Nejsou finanční prostředky. Když už je téma nakousnuté, zdá se mi velice scestné, že děti a obecně mladí lidé, kteří něco dokážou, ať už v umění nebo ve sportu, si ještě musí zaplatit nemalou částku, aby mohli své umění předvést. To je další naše ostudná národní specialita. Když jsem před revolucí občas vyjel s mladými muzikanty do světa, i když to bylo třeba „jen" do zemí tzv. východního bloku, nepamatuji si, že bychom někdy něco platili, snad kromě pojištění. Dneska je strašným celosvětovým fenoménem zisk a výkon. Rozumí se z 99 % materiální zisk. V této souvislosti se občas ptám, jaký zisk za dobře provedený výkon náš orchestr má? Ale to jsem zašel už dost daleko.

Oslava narozenin Aloise Štěrby 2007

Koncert v senátu ČR 2011

Máte v repertoáru nějakou skladbu, na kterou se těšíte, až ji předvedete na výročním koncertě?

M.M. Samozřejmě že mám a hned několik. Ale nepovím, které to jsou. Je to takové mé malé tajemství.

A.Š. Máme pro tuto příležitost hodně dobrý repertoár a těším se na všechny skladby. O něco víc ale přece jenom na novinky. Jsem zvědavý, jak na ně obecenstvo bude reagovat. Zvlášť na první zpívané skladby, které nepatří do ryze dechovkového repertoáru.

M.M. Pravda. Výsledek spolupráce s naší novou zpěvačkou, slečnou Alenou Fuxovou, která je zároveň i učitelkou na naší škole, bude určitě pro všechny hezký zážitek.

Když lidé přijdou na Váš koncert, co by je mohlo zaujmout na Vaší hudbě?

A.Š. Jednoznačně široký záběr našeho repertoáru a stylovost, se kterou dokážeme jednotlivé žánry podat. A neméně i nadšení, se kterým tito mladí lidé hrají. Jsem přesvědčený, že naše obecenstvo vidí, slyší a cítí radost, se kterou hrajeme. Nepochybuji, že je nakažlivá a že se na obecenstvo musí přenášet.

M.M. Asi je zaujme dost věcí. Od fešáckých uniforem, které pro nás navrhl a obstaral náš bývalý manažer pan Pavel Fiala, až po celkovou ukázněnost našeho poměrně velkého hudebního tělesa při vystupování. To za prvé. A také souhlasím s Lojzou, že i zaujetí, s jakým naši mladí kolegové vystupují a celkový uhlazený zvuk orchestru. Doufám, že se posluchačům bude celkově líbit i náš program.

Složili jste nějakou skladbu, která je originální pouze pro Vaše těleso?

A.Š. Ne. My jsme typ souboru, který hudbu pouze reprodukuje, a snažíme se při tom vybírat jen nejlepší skladby. Hrajeme polky a pochody od velikánů jako jsou Jaromír Vejvoda, Karel Vacek, nebo Julius Fučík. Swingové skladby Duka Ellingtona, Harryho Warrena, Glenna Millera. Z vážné hudby např. díla Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka a jiných. Ze současných autorů máme fantastické skladby od Samuela R. Hazza. A jiné a jiné. Až budu mít pocit, že jsem schopný složit něco, co by se dalo přiřadit ke kvalitě takového repertoáru, tak potom to udělám. Vedu Dechový orchestr mladých při ZUŠ Chotěboř a z toho vycházím. Kdybych měl nějakou svoji „Lojzovanku", možná bych si pro ni valčík složil.

M.M. Sice jsem autorem pár melodií pro ochotnické divadelní spolky jako SCHOD, Divadlo Úsměv paní Frištenské a pro několik mimochotěbořských souborů, ale to je asi tak všechno.

Skládat pro náš DOM by mě určitě velice lákalo, ale jsem v tomto ohledu také dost sebekritický. Nejde o to „vymyslet písničku". Ta písnička se musí totiž i excelentně zaranžovat, aby to hudebníky, zvláště ty mladé, bavilo hrát. A otázkou je také, co skládat. Plést se do řemesla Vackovi, Poncarovi, Vejvodovi, Fučíkovi? Experimentovat s formami pro dechové harmonie, když je dnes tolik špičkových skladatelů tohoto žánru? Rád, ale opravdu rád, to rovněž přenechám těm, kteří to umějí.

Máte nějaké koníčky, kterými si odpočinete od dirigentství?

Měli jste někdy chvíle, kdy jste přemýšleli, že byste to vzdali?

M.M. Abych pravdu řekl, tak mě to někdy chytne, zvláště když si uvědomím, že být členem Dechového orchestru mladých, zdůrazňuji slovo „mladých", je s ohledem na můj věk poněkud komické. Nicméně, ten název jsem kdysi vymyslel já a teď se mi to vrací. To říkám spíše ze žertu.

Nevím, jestli to mám ventilovat, ale je tu ještě další důvod. Ještě asi tak před 10–15 lety jsem si připadal, že orchestru pomáhám a radím a že jsem tudíž v DOMu člověk na svém místě a že by to beze mne jaksi méně fungovalo. Ale najednou během těch 10–15 let vidím, jak se všechno změnilo. Orchestr šlape bez mého zvláštního přičinění a tak si někdy říkám, jestli snad někdy nejsem spíš brzda vývoje. Naštěstí mne to brzy přejde a já jsem rád a vážím si toho, že s takovou skvělou partou mladých lidí mohu spolupracovat. Mnohdy se dokonce cítím jak za mlada. Tedy jenom chvilku, a samozřejmě spíš duševně.

A.Š. Předně nesouhlasím s tvrzením, že orchestr šlape bez zvláštního přičinění pana ředitele. Naopak si myslím, že se v mnoha ohledech výborně doplňujeme a spolupráci s ním beru jako velkou pomoc.

A k dané otázce musím upřesnit své dvě různé pozice. Pro 36 žáků ZUŠ jsem pedagogem v předmětu „Souborová hra". Tento předmět vyplývá z osnov školy a já ho každý pátek vyučuji. V tomto ohledu nejenom že nechci nic vzdávat, ale ani by nebylo namístě o tom takto hovořit. I když dnes tato stránka časově zabírá jen zlomek celého mého působení ve vztahu k orchestru, pořád zůstává tím nejzásadnějším.

Až potom jsem vedoucím pro zhruba 70 hráčů v hodnostech adeptů, kadetů, gardistů a generálů, kteří tvoří náš Dechový orchestr mladých při ZUŠ Chotěboř s celou jeho košatou činností. Co se týká této stránky, jen jednou se situace vyvíjela tak, že kvůli vnějším okolnostem jsem to vzdát nikoliv chtěl, ale téměř musel. Naštěstí vše nakonec dopadlo tak, že jsem s DOMem mohl pokračovat a dostát nárokům na vedoucího orchestru.

Kolik času zhruba zabere aranž jedné skladby?

M. M. Bohužel jsem už asi dvacet let neměl možnost a potřebu věnovat se aranžování. Dostat se do toho zpátky by pro mne bylo velice těžké. Snad mne to ještě někdy chytne, už kvůli možnosti dělat aranže v notačním PC programu. A pak, v DOM by stejně byly mé aranže nošením dříví do lesa. Proč bych se měl do toho Lojzovi míchat?

A. Š. Čas potřebný pro aranžování se různí. Máme skladby, které mi trvaly jen několik dní. Než skladba se vším všudy doputuje k hráčům na pult, jde ale většinou zhruba o týdenní práci. Když upravuji některé autory vážné hudby, může jít i o měsíc. Když jsem pracoval na České mši vánoční od Jakuba Jana Ryby, tak jsem každé ráno vstal, nasnídal jsem se a do oběda s malými přestávkami pracoval. Po obědě jsem šel do práce a po návratu domů jsem po večeři zase psal až do noci. Víkendy byly o něco volnější, ale v podstatě jsem se k Rybovce i tehdy vracel po celý den. A takhle to trvalo deset měsíců. To bylo hodně náročné.

Je nějaká skladba, kterou byste si raději s orchestrem zahráli než zadirigovali? Jaká?

M. M. Asi bych si střihnul takového Cizince na pobřeží. Je to moje srdeční záležitost. A kdybych strašně moc cvičil, tak taková Amorada by taky nebyla k zahození.

A. Š. Skladba, u které bych nejraději od dirigentského pultu skočil mezi tubisty, není. S trochou nadsázky bych měl v tomto ohledu jiné přání, ale to se mně bohužel nemůže splnit. Rád bych byl občas mezi hráči orchestru z jiného důvodu. Hrozně by mě totiž zajímalo, jaké je hrát pod mojí taktovkou. (smích)

Co nebo kdo vás přivedl ke hraní?

A. Š. Už jsem to naznačil v otázce, kdy jsem se setkal poprvé s hudbou a dirigováním. Jsem v tomto ohledu hodně vděčný rodičům a zejména tátovi. Ten mě vždy viděl jako muzikanta. Sám výborně zpívá a velmi dobře hraje na heligonku. To uměl mimochodem i můj děda. I v době, kdy kvůli vážné nemoci zapomínal jména vlastních synů, dokázal hodinu téměř bezchybně hrát a zpívat lidové písničky. I díky dědovi vidím, že hudba je velmi zvláštní věc. Doslova dokáže kouzlit a otisknout se v člověku hodně hluboko.

M. M. Já si vzpomínám na jednu příhodu. Když mi bylo takových sedm nebo osm let, byl jsem s rodiči u příbuzných na dovolené v jedné vesnici na Královédvorsku. V sobotu se naši rozhodli, že si půjdou zatancovat do místní hospůdky. Bylo to v létě, takže ještě v osm večer bylo vidět. Ochomýtal jsem se u jednoho z hospodských oken a koukal dovnitř. Dodnes si pamatuji, že tam na malém pódiu seděli čtyři muzikanti: trumpetista, saxofonista, harmonikář a bubeník. Když začali hrát, připadalo mi to v mé tehdejší dětské naivitě jako rajská hudba. Rozhodl jsem se, že až vyrostu, budu určitě muzikantem. Dodnes si říkám, jestli by bývalo nebylo lépe, kdybych za tím oknem tehdy viděl spíše bankéře, právníky nebo politiky. (smích)

Jak vidíte budoucnost orchestru v horizontu deseti let?

A. Š. Na to je těžká nějaká přesnější odpověď. Orchestry tohoto typu procházejí neustálými proměnami. Je to nikdy nekončící boj o udržení obsazení orchestru a dosažené kvality. Někdy se to tak sejde, a nejde jen o důvody hudební, že i špičkový orchestr se během krátké doby úplně rozpadne. S panem ředitelem známe několik případů. Tak radikální událost nám snad sice nehrozí, ale když odcházeli zkušení hráči, už jsem si několikrát říkal: „Teď půjde kvalita hodně dolů". Zatím se ale vždy podařilo, když ne zvedat, tak aspoň udržet určitý standard. Doufejme, že stále budou přicházet šikovné děti, které se dokáží odpoutat od internetu, počítačových her a mobilů a v ušetřeném čase se věnovat právě náročné hře na hudební nástroj. A na nás na učitelích bude dopomoci jim k tomu, aby se staly platnými členy úspěšného orchestru.

K tomu doufám v pokud možno co nejdelší spolupráci všech kantorských strůjců současného úspěchu DOMu. Tím mám na mysli nejenom pana ředitele a sebe v roli dirigentů, ale i pana učitele Tejkala a zástupce ředitele Honzu Pavlase, který je zároveň i naším zvukařem. V tomto ohledu už můžu bohužel pouze s vděčností vzpomenout i na našeho zesnulého kolegu Jirku Krska. Ten se o dnešní podobu orchestru rovněž velmi zasadil.

M. M. Pan kolega Štěrba je podstatně mladší než já a povede-li orchestr tak, jako dosud, jsem přesvědčen, že se není čeho obávat. Pokud budu já moci a bude-li o mé služby zájem, rád vypomohu, kde to bude potřeba. A navíc si myslím, a to hlavně, že naši mladší kolegové v pedagogickém sboru také nezůstanou stranou. Takže o budoucnost orchestru je dobře postaráno. Zaslouží si to, stejně jako si Chotěboř zaslouží takovéto rodinné stříbro, jakým DOM jistotně je!

Zkouška v prostorách ZUŠ Chotěboř 2011

Chorvatsko 2013

Kmochův Kolín 2013

Chorvatsko 2015

HRÁČI DOM

Na následujících stránkách představujeme hráče orchestru. Dozvíte se, kdo je učil, jakou mají šarži a jaký ovládají nástroj. Nakonec připsali krátké vyznání, co je v orchestru baví, chtěli by zažít a co jim hraní v orchestru dalo do života.

Šarže uvedené u jména každého hráče slouží výlučně k pobavení, k ocenění odvedené práce pro DOM a jsou smysluplné jedině tehdy, jsou-li pevně spojeny s duchem kamarádství, radou a pomocí. Postup v šaržích a změna ranku se získává po třech letech působení v DOM.

Šarže DOM Chotěboř

Adepti
1. rok – adept ..... **a**
2. rok – adept II. stupně **a2**
3. rok – pokročilý adept ..... **pa**

Kadeti
4. rok – kadet ..... **k**
5. rok – kadet II. stupně **k2**
6. rok – vyšší kadet ..... **vk**

Gardisté
7. rok – gardista ..... **g**
8. rok – gardista II. stupně **g2**
9. rok – supergardista ..... **Sg**

Generálové
10. rok – generál ..... **G**
11. rok – generál II. stupně **G2**
12. rok – velegenerál ..... **VG**

Generalita honoris
13. rok a více – generálmaximus **GM**

Nositel Řádu sv. Cecílie
18. rok – generálmaximus et ŘSC ..... **GMŘSC**

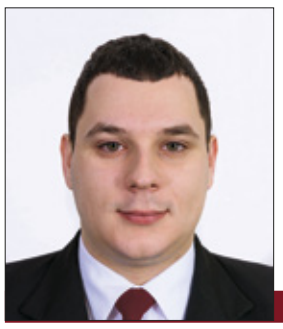
šarže **G**

LUKÁŠ KOPECKÝ
klarinet / *Václav Tejkal*

Do orchestru mě přivedla příležitost zahrát si ve velkém obsazení, získat zkušenosti, vystupovat na veřejnosti, dokonce jako sólový hráč. Být členem orchestru je pro mě velká čest. Poznal jsem spoustu nových lidí, kamarádů, míst v různých zemích. Co mi dalo hraní v orchestru do života? Lásku k hudbě, chuť na sobě pracovat. Aktivně hrát nejen v orchestru, ale také v různých kapelách. Nabýt spoustu zkušeností a ponechat si mnoho zážitků.

šarže **g**

RADKA ČECHOVÁ
elektrická kytara / *Alois Štěrba*

Orchestr mi dal hodně kamarádů a známých. Také jsem se naučila mnoho nových akordů na kytaru a zvětšila si hudební rozhled.

šarže **G**

MILOŠ MUSÍLEK
tuba, baskytara / *Alois Štěrba*

Chtěl bych si zahrát pár skladeb, které mi jsou známy z mých oblíbených ság. Například bych uvítal soundtrack z Pána prstenů či Star Wars.

šarže **Sg**

TOMÁŠ KŘIVSKÝ
lesní roh / *Josef Lederer, Jiří Krsek*

Působení v orchestru vnímám mimo jiné jako formu relaxace, kdy po celotýdenním pracovním kolotoči mohu zapomenout na práci a přijít na jiné myšlenky. Samozřejmě nelze opomenout ani společenskou stránku. V DOM je mladý kolektiv plný pozitivních lidí, takže si společná posezení u dobrého jídla a pití velmi užívám. Myslím, že nepotřebuji zažít nic víc než uspokojení z toho, že jsem součástí velmi kvalitního orchestru, že jsem jí rád a že jsou jí rády i mé děti. V dechovém orchestru jsem začal hrát někdy kolem roku 1991 jako žák ZUŠ. Tenkrát ještě orchestr vedl p. učitel Lederer a rozhodně se nejednalo o tak velké těleso jako je dnešní DOM. V roce 1993 převzal vedení orchestru p. učitel Štěrba, pod jehož vedením se orchestr přejmenoval na DOM, začal se rychle rozrůstat a to nejen počtem členů, ale i kvalitou a repertoárem. Protože v těchto dobách bylo běžné, že žáci s ukončením činnosti v ZUŠ končili i své působení v orchestru, po maturitě v roce 1997 jsem z DOM odešel. V roce 2014 nastoupil do DOM syn Aleš, čímž se obnovil můj kontakt s orchestrem a jeho vedením. Když jsem rok poté dostal nabídku vrátit se do orchestru, neváhal jsem ani chvilku. V DOM jsem tedy dnes nejstarším členem, z hlediska „služebního“ věku však patřím spíše mezi začátečníky. Je to pro mě zdroj dobré nálady a kolektiv lidí, ve kterém zapomínám na každodenní starosti.

šarže **GM**

LENKA ADAMOVÁ
lesní roh / *Jiří Krsek; Milan Mrazík – Konzervatoř Brno*

Co mi dalo hraní v orchestru do života? Nejen, že dalo, ale stále i v současné době dává, velkou životní i profesní zkušenost. Když jsem poprvé nastoupila do orchestru, měla jsem velký strach, jestli vůbec zvládnu v takovém tělese hrát. Hodně mi pomáhali moji bývalí a současní spoluhráči. Dávali mi cenné rady a připomínky. Prvotní zkušenost sice proběhla v našem orchestru, ale hlavní znalosti se souborovou hrou jsem získala spíše na konzervatoři. Jsem ráda, že se můžu i nadále rozvíjet v takto skvělém uskupení. I po letech praxe se stále dozvídám nové věci. Neustále se člověk učí nové skladby nebo souhře s ostatními členy. A i když někdy nemám dostatek času, do orchestru se vracím vždycky ráda, protože mě nikdy nepřestává překvapovat a bavit.

šarže **g2**

ANNA ŠTORKOVÁ
lesní roh / *Jiří Krsek, Ladislav Bambuch*

Na orchestru mě asi nejvíc baví společné zájezdy, ať je to Německo nebo Kmochův Kolín. A také koncerty, kde hrajeme něco, co mě baví. Ráda bych ještě zažila aspoň jeden zájezd do Chorvatska nebo třeba do Francie. Díky orchestru jsem poznala spoustu nových lidí a kamarádů a také jsem se naučila chodit na zkoušky relativně včas.

šarže **a2**

MARTINA SOKOLOVÁ
flétna / *Lucie Pavlíková, Jan Pavlas*

Na orchestru mě nejvíc baví, když nacvičíme nějakou skladbu a ta pak zní hezky. Mám z toho radost.

šarže **g2**

DOMINIK ZIKL
trubka / *Jiří Krsek, Lenka Adamová, Ladislav Bambuch, Alois Štěrba*

Na orchestru mě baví nejvíce, že skloubím dvě věci dohromady: zábavu a dobrou společnost. V orchestru mám jedny z nejlepších kamarádů. Orchestr mi dal do života spoustu přátel a zkušeností, které jsou k nezaplacení. Také mi dal jistou pýchu. Vždy když se mluví o našem orchestru, jsem na sebe i ostatní velmi pyšný.

šarže **g**

JOSEF SABOL
klarinet / *Jiří Krsek, Václav Tejkal*

Co bych chtěl zažít? Ze všech skladeb se mi nejvíc líbí Česká mše Vánoční od J. J. Ryby. Zatím jsme ji pořádně hráli pouze v chotěbořském kostele, tak by bylo fajn někam pořádně vyjet (třeba do katedrály sv. Víta, možná?). Co mi dalo hraní v orchestru do života? Určitě zkušenosti, které bych zřejmě nikde jinde nezískal a spoustu zážitků a vzpomínek na celý život.

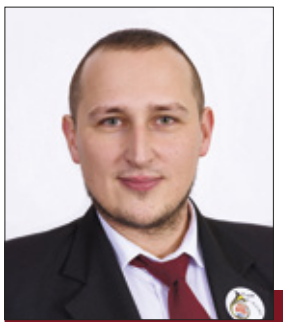
GMŘSC

JIŘÍ VOLDÁN
trubka / *Jiří Krsek*

V první řadě je to fantastická muzika, kterou nejen rád hraji, ale i poslouchám. Výborná parta lidí. Při mém pracovním vytížení neskutečné odreagování a přijití na jiné (krásnější) myšlenky. A mnoho dalšího. Každý rok je něčím novým. Ale co bych si přál zažít? Pokud mi to vše okolo dovolí, tak bych rád v orchestru i zestárnul. Kdysi za mnou přišla sousedka, že „Zuška“ shání do kapely hráče. Po domluvě s rodiči jsem se přihlásil do „Zušky“, po třech letech, co mě zasvětil a důsledně připravoval, mě do kapely přivedl můj výborný učitel Jiří Krsek, který mi byl mimo jiné velikým vzorem. Dodnes má místo v mém srdci. A tím vším začala nejkrásnější součást mého života. Hraní v orchestru mi dalo mnoho hráčských, ale i osobních zkušeností. Nespočet přenádherných okamžiků. A hlavní věc, co mi orchestr dal do života, je Rodina. Vysvětlení: orchestr je pro mě nedílná součást mého života a tím se mi stává i rodinou.

šarže **vk**

DANIEL ŠPITÁLNÍK
trubka / *Jiří Krsek, Pavel Málek*

Rád bych si zopakoval zájezd do Chorvatska nebo jinou podobnou akci v zahraničí. Byl jsem zatím na třech velkých zájezdech orchestru (2× Chorvatsko, 1× Německo) a pokaždé to bylo super.

šarže **g2**

KATEŘINA VENCOVÁ
baskytara / *Václav Tejkal, Alois Štěrba*

Hraní v orchestru mě přivedlo k novému nástroji. Co je pro mě ale nejdůležitější, poznala jsem skvělou partu lidí, z kterých se stali moji dobří přátelé. Samozřejmě jsem získala i řadu hudebních zkušeností, hrát sám nebo v padesátičlenném souboru je krapet rozdíl, zvlášť když hrajete na doprovodný nástroj, což pro mě byla taky novinka. No a spoustu zážitků, skvělých skladeb a hudebních inspirací :-).

šarže **GM**

KATEŘINA MÁLKOVÁ
flétna / *Jiří Krsek, Alois Štěrba*

Je super zažít na vlastní kůži, když něco vzniká, a zvlášť u hudby, být uvnitř toho, nejen jako posluchač, to je velký zážitek. Pocity sounáležitosti a sdílení, kdy každý má zodpovědnost za konečný výsledek a ta velká skupina lidí táhne za jeden provaz. Být v orchestru znamená zažívat tuhle velkou energii. V neposlední řadě je to i specifický kamarádský duch, který na orchestru vládne, proč se tam ráda vracím, opravdu jako DOMů. Díky orchestru hraji na flétnu stále aktivně, jinak už by se na ni prášilo někde ve skříni, ale stále nové a těžší skladby mě motivují vzchopit se, cvičit a dostávat se zpátky do formy i po mateřských povinnostech. Vděčím DOMu také za spoustu zážitků na výjezdech po ČR, zájezdech do zahraničí, neboť jsme toho zcestovali opravdu hodně a vezli se na vlně euforie z úspěchů a kladných ohlasů. Proto moje srdce bije stále pro DOM. I když teď nemám kvůli dětem čas hrát aktivně, fandím alespoň v záloze a těším se, až přijde doba návratu.

šarže **a2**

ANNA KONFRŠTOVÁ
altsaxofon / *Milan Moc*

Nejvíc mě baví týmová práce, jak se i někdy všichni nasmějeme. A když dostaneme nějakou novou písničku, jak se všichni snažíme pořádně se ji naučit.

šarže **g2**

VLASTIMIL FIKAR
trubka / *Jiří Krsek, Lenka Adamová, Ladislav Bambuch*

Na orchestru mě nejvíce baví, že jsme parta lidí, co nemá daleko k tomu, aby se dala do řeči, protože tam jsou samí úžasní lidé. Také jsem velmi rád za to, že společně tvoříme celek, který když se trochu snaží, tak to zní fakt parádně. S orchestrem jsem již něco málo zažil a tak je trochu složité si vymyslet něco, co by mě vyloženě překvapilo a oslnilo. Hraní v orchestru mi dalo mnoho zkušeností, přátel i zážitků. Krom toho jsem se i podíval na mnoho krásných míst, i mimo Česko.

HANA TURKOVÁ

el. varhany / *Josef Secký, Michal Hájek, Lucie Pavlíková*

Na orchestru mě nejvíc baví lidé, kteří jsou jeho součástí. Každý je jiný a má svou práci, své zájmy, ale v pátek či sobotu se pravidelně scházíme v hudebce a to nás spojuje - ta radost z hudby, což je fajn. Hraní v orchestru mi určitě dalo velkou zkušenost nejen hudební, ale i životní, spoustu kamarádů a v neposlední řadě mi „dal" zájezd s orchestrem do Chorvatska partnera :–).

MAGDA PACLÍKOVÁ

tenor / *Alois Štěrba*

Kromě uplatnění hráčských dovedností, získaných v hodinách v ZUŠ, mi hraní v orchestru dalo setkání s fajn skupinou lidí, která obvykle ladí, přínos do všeobecného rozhledu nejen v hudebním světě, ale v i rámci poznávání našich i cizích krajin. Zároveň hraní považuji za skvělý způsob relaxace.

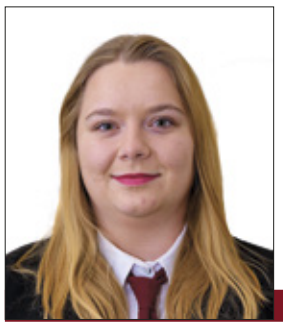

JITKA UCHYTILOVÁ

tenorsaxofon / *Milan Moc*

Určitě mi to přineslo mnoho zkušeností a jsem ráda, že můžu říct mnoho dobrých zkušeností, které mohou mnozí závidět :D. Hra na hudební nástroj se pro mě, po mnoha letech (i těžké) dřiny, stala chvílí klidu, kdy můžu utéct od neustálého stresu dnešního světa a ponořit se do světa not, pomlk, béček a křížků - všem doporučuji.

JITKA FIALOVÁ

tenor, baryton / *Karel Růžek – ZUŠ Ledeč nad Sázavou*

Hraní v orchestru mi dalo krásné zážitky na celý život. Poznala jsem skvělé kamarády, podívala jsem se do řady evropských zemí a navštívila jsem mnoho krásných míst v ČR, kde jsme koncertovali. Získala jsem mnoho zkušeností s hrou v kolektivu, které jsem využila i jinde mimo orchestr.

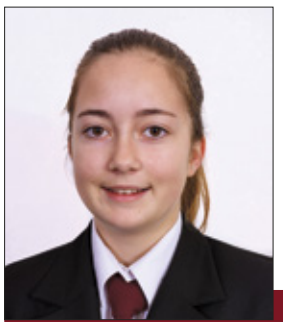

VENDULA SYSROVÁ

flétna / *Václav Tejkal*

Nejvíc mě na orchestru baví, že se pravidelně scházíme s ostatními spoluhráči, z kterých se stali kamarádi. S orchestrem bych ještě chtěla jet na nějaký zájezd do zahraničí. Naučila jsem se, že je potřeba cvičit, abych to nezkazila ostatním.

MARTINA SYSROVÁ

klarinet / *Václav Tejkal*

Na orchestru mě nejvíc baví, že mohu být se super partou a zažít spoustu zábavy. S orchestrem mě také baví zájezdy do zahraničí, takže bych se chtěla ještě podívat někam za hranice. Naučila jsem se smyslu pro zodpovědnost, protože mám strach to zkazit ostatním, tak se radši snažím skladby naučit.

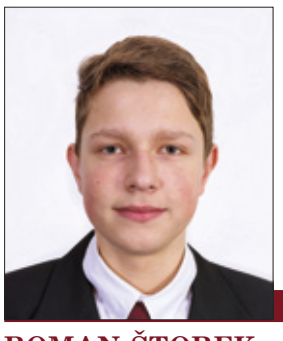

ROMAN ŠTOREK

tenor, pozoun / *Alois Štěrba*

Podle mě členové orchestru a já máme rádi různé akce, koncerty atd. Osobně ale nejvíce preferuji třeba zájezdy někam dál. „Co bych chtěl s orchestrem zažít?" je zajímavá otázka. Ale popravdě moc netuším. Nejspíš větší zájezdy, jak jsem zmiňoval v předchozí otázce. Nicméně po dlouhé pauze se soutěžemi by chtělo, aby zase nějaká soutěž byla. Měli bychom, dle mého názoru, reprezentovat Chotěboř a okolí. Hraní mi dalo do života mnoho zkušeností! Těší mě, že mohu se všemi hrát a sdílet s nimi všechny zážitky. Ještěže A. Štěrba orchestr založil, protože motivaci na hraní získávám hlavně díky tomu.

HANA CLARE STURT

flétna / *Jana Mandátová, Adéla Bezoušková*

Pokaždé, když jdu na zkoušku, vím, že ty skladby budu umět ještě lépe než minule. A mým cílem ukázat, jak dobře to umím, je koncert.

ANETA SOMSIOVÁ,

barytonsaxofon, altsaxofon / *Milan Moc*

Orchestr mě celkově baví opravdu moc a ze všeho nejvíce to, že jsme parta skvělých lidí, kterou spojuje hudba, a tvoříme něco, co má smysl. Hraní v orchestru mi dalo do života hrozně moc. Přineslo mi spoustu opravdových a skvělých přátel, nových zkušeností v hudbě, nezapomenutelných zážitků a mnoho dalšího. Jsem ráda za to, kde jsem, a že se snažím posouvat dál v hudbě. Orchestr a hudba ke mně už patří a nedokáži si bez toho představit život. Dokážeme lidi pobavit a děláme hudbou radost i sobě. , výtěžky z některých našich koncertů pomáhají těm, kteří na tom nejsou například zdravotně dobře. Pracujeme na sobě. A mám moc ráda zkoušky, když se sejdeme, zahrajeme si, je legrace a odreagujeme se od školy a práce. Moc si vážím lidí, které jsem v orchestru poznala, a toho, že můžu v tomto našem orchestru působit. Nebavilo by mě jen tak přijít ze školy a poflakovat se, jako spousta mých kamarádů, a proto jsem ráda, že svůj čas investuji do hudby a do něčeho smysluplného. S orchestrem bych chtěla zažít určitě nějaký zájezd do zahraničí, jako bylo např. Chorvatsko, které jsem si moc užila :–).

MARKÉTA PÁTKOVÁ

flétna / *Luboš Holý, Ladislav Holý – ZUŠ Golčův Jeníkov, Alois Štěrba*

Pro mě je orchestr hlavně o kamarádech, které mi přinesl. Zároveň jsem na základce flétnu nesnášela, dokonce jsem s ní i na dva roky sekla, ale pak jsem přišla do Chotěboře a začalo mě to díky orchestru zase bavit. Je prima být součástí něčeho takového a mít pocit, že něco umím. Navíc je to dobré společné téma s bráchou a zároveň rodiče a i širší rodina rádi jezdí na naše koncerty a drží nám palce.

KLÁRA PAVLASOVÁ

klarinet / *Václav Tejkal*

Díky orchestru jsem zažila pár skvělých zájezdů do zahraničí, zlepšila jsem se v souhře a mám spoustu krásných zážitků. Ráda bych s orchestrem navštívila další cizí země.

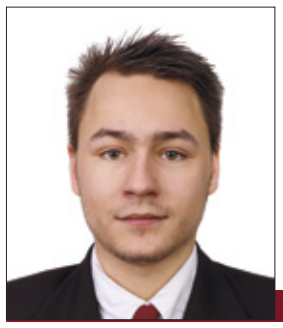

MARTIN KLABENEŠ

tenorsaxofon, klarinet/ *Václav Tejkal*

Orchestr mi dal do života spoustu osobních zkušeností, dobrých kamarádů a určitě mě naučil vytrvalosti. Rozhodně jsem rád, že hraji a že jsem se dostal do orchestru a mohu být jeho součástí. I když poslední dobou nemám na hraní čas, rád se účastním krajánkovských zkoušek.

ANNA BŘÍZOVÁ

trubka / *Jana Kampová, Pavel Málek*

Jsem velice ráda, že jsem začala hrát na trumpetu a dostala se do orchestru. Získávám plno zkušeností a hlavně je to pro mě zábava. Na orchestr chodím ráda, protože se učím další nové věci a mám skvělé zážitky z koncertů.

MILOSLAV PÁTEK

klarinet, *Luboš Holý, Ladislav Holý – ZUŠ Golčův Jeníkov, Václav Tejkal*

Co mi dalo hraní... Pokud to vezmu postupně, tak v první řadě mi hraní bralo. Bralo mi volný čas, který jsem chtěl trávit rozhodně jinak, než trénováním stupnic a cvičení. Chtěl jsem být třeba venku nebo koukat na televizi, ale rozhodně ne trénovat na klarinet. A pak ještě přednes, to bylo asi to nejhorší, protože ten se hrál na večírku, kam se mi už vůbec nechtělo. A tohle přetrvávalo asi tak pět let. Ale zároveň něco uvnitř mi říkalo, že to zase tak hrozné není. A nebyli to rodiče, kteří mi nedovolili ve třetí třídě skončit. Postupem času jsem zjistil, že v tom hraní nejsem sám a že na nástroje hraje spousta fajn lidí, se kterými jsem se skamarádil. A tenhle pocit postupně začal převažovat, takže hraní bylo vlastně prostředkem, jak poznávat nové lidi, nové kamarády a nové přátele. Hraní je také o pocitech, o těch negativních i pozitivních. A protože špatné se rychle zapomíná, to pozitivní převládá. Převládá pocit dobře odvedené práce, kterou obecenstvo ocení svým potleskem, což ve mě vzbuzuje pocit radosti a smysluplnosti. Tohle vše a asi ještě více mi dalo a dává hraní. A hraní v orchestru? Na tom není nic až tak jiného. Vlastně trochu jiné to je. Vše je umocněno a znásobeno, takže o to větší emoce a pocity se k orchestru váží.

JANA KAMPOVÁ

lesní roh / *Věra Fialová, Milan Moc, Jiří Krsek; Otakar Tvrdý, Petr Hernych a Marie Čapská – Konzervatoř Pardubice*

Hraní v DOM pro mne znamená možnost zažívat úžasný pocit sounáležitosti během hraní i mimo něj, kdy se cítím mezi lidmi z orchestru velmi dobře. Dále se díky DOM mohu podílet na kulturním životě Chotěbořska, udržovat se v herní kondici a nebýt pouze učitel, ale též hráč. Miluji pocit, když několik desítek lidí (dirigenta, hráče i posluchače) obejme hudba svým kouzlem a stanou se tak jednou bytostí.

JANA MANDÁTOVÁ

flétna, pikola / *Alois Štěrba 1 měsíc; Vladislav Beran – ZUŠ Světlá nad Sázavou; Lucie Dušková a Petr Pomkla – Konzervatoř Evangelické akademie, Olomouc; Marcela Šindelová – Ostravská univerzita, Fakulta umění; Dagmar Zsapková – Vysoká škola múzických umení, Bratislava*

Hraní v orchestru mi dalo nová přátelství a spoustu zážitků nejen z koncertů a zkoušek, ale také ze zájezdů a společných akcí. Díky orchestru jsem si mohla zahrát sólově na pikolu Turecký pochod, na což moc ráda vzpomínám. Hraní v dechovce pro mne vždycky byla zábava a odpočinek od skladeb, které jsem cvičila během svých flétnových studií. Doufám, že i v dalších letech pro mne bude orchestr radostí.

PAVEL MÁLEK

trubka / *Jiří Krsek, Alois Štěrba; Václav Kučera, Jiří Mandys – Vojenská konzervatoř Roudnice nad Labem; Jiří Houdek a Karel Mňuk – Konzervatoř Pardubice*

Na orchestru mě nejvíc baví kamarádství a když všichni táhneme za jeden provaz, ne jen my, jak říkám v uvozovkách, „staří", ale také mladíci, kteří by si z nás měli brát příklad! Já už asi většinu zažil, ale asi mně pořád trochu poslední dobou chybí ten týmový duch, více stmelit partu, možná nějaký zájezd typu Chorvatsko? Do života mě hraní v orchestru dalo smysl pro povinnost vůči sobě i ostatním členům kapely a základy souborové hry vůbec!

šarže **g2**

JAN VENC

tenorsaxofon / *Václav Tejkal*

Kromě hraní, které je vždy vítaným odreagováním po celém týdnu, mi dělá radost ještě něco jiného. Potkávat se s lidmi, kteří mají stejný pohled na svět, stejnou vášeň k hraní, a hlavně s těmi, jež nikdy nezkazí žádnou srandu a rádi si zazpívají s kytarou u táboráku.

Ještě bych určitě rád absolvoval nějaký hezký zájezd do zahraničí, naštěstí není všem dnům konec. Díky orchestru jsem pochopil, že i když člověk nemá pokaždé sólo, pro ostatní je důležitý.

šarže **VG**

ONDŘEJ FIKAR

tenor / *Jiří Krsek*

Rozhodně je toho tolik – pro mě nejdůležitější je asi ta spousta lidí, které jsem díky působení v DOM poznal, a příležitosti k cestování, které se mi s DOMem za ty roky naskytly.

šarže **g**

KRYŠTOF MATULA

altsaxofon / *Milan Ondráček, Václav Tejkal*

Nejvíc mě baví, že si mohu zahrát s tak super partou spousty populárních skladeb různých žánrů a že s nimi můžu zažít spousty zážitků. Moc věcí, co bych ještě chtěl zažít s orchestrem není. Podívali jsme se do ciziny, hráli na festivalech a soutěžích. Nic mě nenapadá, co by ještě šlo, možná tak cestu kolem světa :). Do orchestru mě přivedl bratr, který přede mnou v orchestru hrál, a také mě přivedl pan učitel Tejkal. Hraní v orchestru mi dalo spousty nevšedních zážitků a mnoho přátelství. Díky orchestru jsem se podíval do ciziny, na různá místa v Čechách. S lidmi v orchestru mám nezapomenutelné zážitky, na které budu vzpomínat dlouho.

šarže **G3**

VILÉM PEROUTKA

trubka / *Jiří Krsek, Alois Štěrba*

Hraní v orchestru mi dalo především přátele.

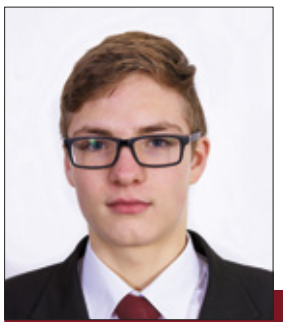
šarže **pa**

JAN POŠÍK

trubka / *Alois Štěrba*

Nejvíc mě baví kolektiv. Chtěl bych zažít cestu někam do zahraničí. Jet třeba do Itálie, kde jsem s orchestrem nebyl, nebo do Anglie, by bylo super.

šarže **k**

JAN KRBEC

tuba / *Alois Štěrba*

Chtěl bych jet ještě do zahraničí, třeba do Francie nebo by mě lákalo Rusko. Baví mě hrát, hraju s radostí.

šarže **G2**

DAN BÍLEK

trubka / *Alois Štěrba*

Co mě baví – koncerty v nových lokalitách, poznávání nových lidí a posezení po koncertech. Rád bych ještě zažil několikadenní turné v zahraničí, ale klidně i v Česku. Do života mi dechovka dala muzikantské zkušenosti a sebevědomí při hře na trubku.

šarže **sg2**

PETR MUSIL

tenor / *Jiří Krsek, Alois Štěrba*

Hudbu mám rád a každá zkouška s orchestrem mě vždy pozitivně naladí. Líbí se mi složení repertoáru, vede nás skvělý učitel a v orchestru je vždy velká sranda!

šarže **GM**

PAVEL BÍLEK

bicí / *Alois Štěrba*

V orchestru jsem našel dobrou partu, baví mě poznávání mladých členů, např. Jaroušek, mladej Špáta (před lety), Klárka Pavlasová atp. Chtěl bych zažít ještě alespoň jeden koncert. Naučil jsem se zde naslouchat a respektovat druhé.

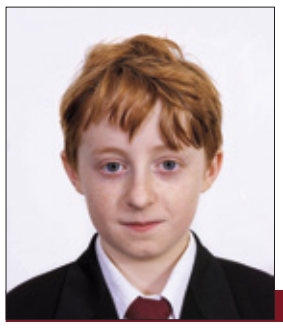
šarže **a2**

VÍT SOKOL

bicí / *Luboš Pavlík*

Mě baví všechno.

šarže **GM**

PAVEL ŠTĚRBA

trubka / *Alois Štěrba*

Že je tam super parta lidí, se kterou si člověk užije spousty srandy nejen na zkouškách, ale i při koncertech, zájezdech nebo i mimo orchestr. Ocenil bych zase nějaký delší zájezd v plném složení. Z DOMu mám spousty nových přátel, zážitků, určitou sebekázeň (ne vždy se chce na sobotní zkoušku) a týmového ducha.

šarže **k**

KAROLÍNA KÁŇOVÁ

klarinet / *Václav Tejkal*

Nejradši mám, když hrajeme nějakou skladbu, co mám ráda, a slyším, jak zní dohromady. To mě potom baví hrát. Pak taky, když hrajeme venku. Dokud jsem nepřišla do orchestru, tak jsem nikdy venku nehrála a přijde mi to zajímavé. Chtěla bych, abychom hráli třeba v divadle např. k baletu či k filmovému hudebnímu koncertu. Hraní mi dalo určitou disciplínu, a taky zodpovědnost. Mimo jiné i možnost poznat spoustu zajímavých nových lidí. Hrát v nějakém souboru je nezapomenutelná zkušenost. Myslím si, že kdo to nikdy nezažil, nepochopí. Člověk, který nikdy nehrál na žádný hudební nástroj v životě o hodně přichází. Díky hudbě můžou být lidé šťastni. A my s orchestrem tuto hudbu vytváříme a činíme tak lidi šťastnými, a tak doufám, že ještě dlouho budeme.

šarže **GM**

LUCIE FELTLOVÁ

klarinet / *Milan Moc; Jindřich Zajíček a Zdeněk Seidl – ZUŠ Pardubice*

Na tomto orchestru si hodně vážím přátelské atmosféry mezi všemi členy i přístupu dirigentů. Velice oceňuji výběr skladeb napříč žánry. Do budoucna by bylo skvělé, kdyby se podařilo navázat bližší spolupráci s nějakým zahraničním dechovým orchestrem.

šarže **k**

ALEŠ KŘIVSKÝ

lesní roh / *Jana Kampová*

Nejradši mám pauzy mezi zkouškami. Vše, co jsem chtěl, jsem s DOM již zažil.

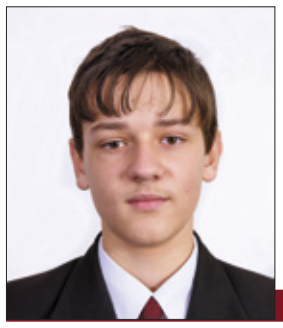
šarže **a2**

VOJTĚCH STEJSKAL

pozoun / *Alois Štěrba*

Určitě bych chtěl cestovat někam do zahraničí, třeba do Chorvatska. Baví mě hraní v orchestru. Je to těžký hraní, ale zase se to mnohem lépe poslouchá.

šarže **a**

ALOIS PISKAČ

pozoun / *Alois Štěrba*

Jsem tu první rok, ale orchestr mě baví víc než hrát sám.

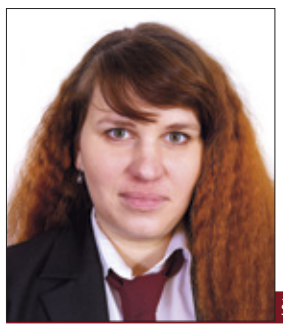
šarže **GM**

HELENA MELOUNOVÁ

hoboj / *Milan Moc*

Hudbu miluji. A hraní v orchestru? Je skvělé slyšet za sebou tu masu dalších muzikantů, být součástí něčeho takového. Proto mám ráda i monstrkoncerty, třeba v rámci Kmochova Kolína. Není tam sice mnoho času vše nazkoušet, ale proudí z toho pro mě neskutečná energie. Proto se stále ráda vracím si zahrát, je to i způsob relaxace. Navíc zde mám spoustu přátel, kteří jsou pro mě také důležití. Hudba je prostě součástí mého života a doufám, že i orchestr ještě nějaký čas bude.

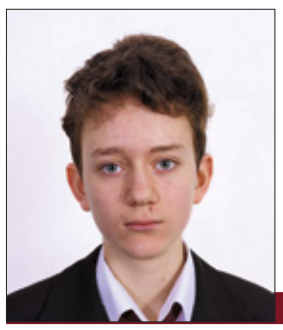
šarže **pa**

DOMINIK PRŮŠA

trubka / *Alois Štěrba*

Na orchestru mě nejvíc baví, že můžu být s kamarády a hrát různou hudbu. Chtěl bych zažít nějaký výlet do zahraničí.

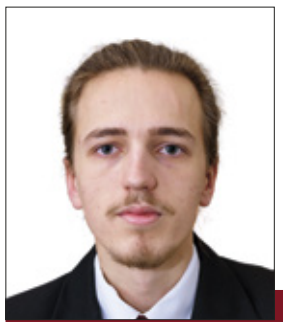
šarže **g2**

FRANTIŠEK PAVLAS

tenor / *Alois Štěrba*

Baví mě hudba, kterou hrajeme, nejvíc asi filmová a taky samozřejmě zájezdy a různé společné akce. Chtěl bych zažít více zájezdů do zahraničí.

šarže **a2**

JOSEF PAVLAS

klarinet / *Václav Tejkal*

Díky orchestru jsem se setkal s novými lidmi. Moc mě baví soustředění s orchestrem. Rád bych jel na další zájezdy do zahraničí.

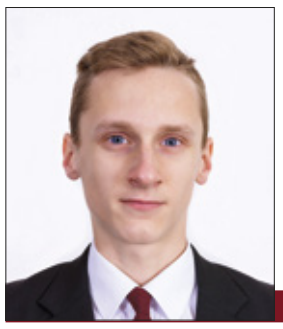
šarže **vk**

MICHAL BĚLOVSKÝ

tenor, baryton / *Alois Štěrba*

Nejvíc mne baví zkoušky a zájezdy, přál bych si zažít výhru v nějaké velké soutěži. Hraní v orchestru mi dalo hlavně disciplínu.

šarže **a2**

SIMONA MÁLKOVÁ

klarinet / *Václav Tejkal*

Nejvíc mne baví, když jedeme na soustředění, chtěla bych zažít vícedenní zájezd do zahraničí. Díky orchestru jsem se naučila hrát v kolektivu s více lidmi.

šarže **GM**

VÍT POBORSKÝ

altsaxofon / *Jiří Růžička – ZUŠ Ledeč nad Sázavou*

Na orchestru mě nejvíc baví, že je to tak bezvadná parta lidí, která dokáže spolupracovat na něčem tak povznášejícím, jako je hudba. Přál bych si abychom si pořád tak bezvadně rozuměli a nadále vytvářeli krásnou muziku. Zjistil jsem, že hudbou lze vyjádřit to, co by člověk slovy říci nedovedl.

šarže **GM**

ONDŘEJ NEPOVÍM
trubka / *Jiří Krsek*
Co mi dalo hraní? Motivaci být lepší, zodpovědnost, poznal jsem lidi, se kterými se stýkám i mimo dechovku, super základy pro spoustu dalších kapel.

šarže **a2**

ELIŠKA KŘIVSKÁ
trubka / *Jana Kampová*
Nejvíc mě baví hraní klasických dechovek. Chtěla bych zažít koncertování v zahraničí.

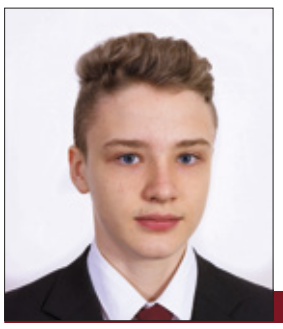

šarže **a2**

ONDŘEJ VYČICHL
klarinet / *Václav Tejkal*
Chtěl bych jet s orchestrem do Chorvatska.

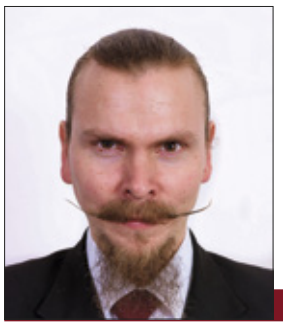

GMŘSC

JIŘÍ PAVLAS
bicí / *Věra Fialová, Jindřich Jůn, Marcela Málková, Alois Štěrba*
Orchestr mě seznámil s řadou výjimečných lidí: muzikantů, autorů, přátel a bubeníků (což nejsou muzikanti a mnohdy ani lidi…) s řadou rozličných skladeb: veselých, dojemných, kulervoucích, zbytečných. Orchestr mě naučil, jak s lidmi: vycházet, spolupracovat, souznít, poslat je tam, kam slunce nesvítí. Orchestr mě zdokonalil: v trpělivosti, improvizaci, družbě s ostatními orchestry, tělesném trestání bicistů ignorantů. Orchestr mě připravil (pr)o život, o játra, o svobodu, o iluze.

šarže **GM**

ADÉLA STOLLINOVÁ
altsaxofon / *Alois Štěrba, Milan Moc*
Hraní v orchestru mi dalo mnoho! Hlavně hodně zážitků se skvělými lidmi! Díky němu mám především skvělé přátele, s kterými se stále ráda potkám, i když není už tolik času a možností jako dříve, kdy jsem ještě nebyla krajánkem. Dalo mi i hodně trpělivosti, píle, zábavy, radosti a mnoho mravenčení na zádech, když se nám některá pecka fakt povedla (např. Carmina Burana), dokonce i možnost vycestovat za hranice a vidět poprvé moře.

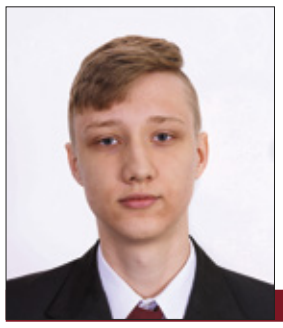

šarže **g**

LEOŠ VYČICHL
klarinet / *Václav Tejkal*
Naučil jsem se spolupracovat a vycházet s ostatními lidmi.

GMŘSC

JOSEF MÁLEK
trubka / *Alois Štěrba*
Líbí se mi muzika, kterou hrajeme. V kapele je dobrá nálada a člověk se odreaguje. V orchestru jsem poznal spoustu dobrých přátel. Myslím, že díky orchestru mám i určitou zodpovědnost za tým. A v neposlední řadě i spoustu krásných zážitků a vzpomínek.

šarže **g2**

ROSTISLAV BÁRTA
trubka / *Jiří Krsek, Alois Štěrba*
Nejvíce mě na orchestru baví, že si můžu zahrát různé skladby, a celkový dojem, když se všechno spojí v jeden celek. A také poznávání nových míst, ať už v ČR nebo v zahraničí.

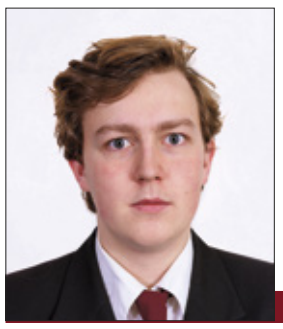

šarže **g**

VÁCLAV PAVLAS
flétna / *Václav Tejkal*
Na orchestru mě baví koncerty konající se mimo Chotěboř, protože se naučím něco nového a sbližují náš kolektiv.

šarže **g**

JAROSLAV KOPECKÝ
bicí / *Alois Štěrba, Luboš Pavlík*
Baví mě poznávání nových míst a dobré hudby od jiných orchestrů. Chtěl bych se zúčastnit nějaké zajímavé soutěže. Díky orchestru jsem se naučil překonávat ostych.

JAN PAVLAS, *neviditelný muž orchestru*

JAN PAVLAS, *zástupce ředitele ZUŠ Chotěboř, krom péče o každodenní fungování školy učí EKN, flétny a zobcové flétny a výborně se stará o zvuk školních souborů při vystoupení. Byl tak laskavý a odpověděl nám na několik otázek.*

Jak jste se dostal k funkci zvukaře DOM Chotěboř?
Jak se postupně rozvíjel DOM, začala vznikat potřeba ozvučení. Bez ozvučení by se těžko prosadil sólista, nehrály by elektrifikované nástroje, nebylo by rozumět zpěvákům nebo konferenciérovi, a tak dále. Ve škole nebylo vhodné a dostatečné technické vybavení a najímat služby dobrých zvukařů je drahé. Proto jsem dal v počátku k dispozici jak svoji techniku, tak zkušenosti z muzikantské praxe. Tak začala moje spolupráce s DOM. Musím poznamenat, že ozvučování souborů nepatří do popisu mé práce, je to má dobrovolná pomoc.

V čem Vaše práce zvukaře spočívá?
Příprava na vystoupení obnáší seznámení se s repertoárem, s místem vystoupení, postavením orchestru, rozmístěním sólistů a tak dále. Z toho vyplyne, kolik a jaké techniky bude na ozvučení potřeba. Je toho hodně, na co je třeba myslet. Je nezbytné konzultovat s dirigenty orchestru, jaká je jejich představa a zároveň, pokud je to nutné, korigovat tyto představy s reálnými možnostmi mými a stávajícího technického vybavení. Cíl je jasný. Orchestru pomoci a neuškodit.

Jak samotné ozvučení orchestru probíhá? Je časově náročné?
Časová náročnost na zajištění ozvučení orchestru je obrovská. Začíná několik dní před koncertem a končí mnoho hodin po koncertě. Velkou slabinou je prakticky žádná zvuková zkouška. Těch pár minut, které mám k dispozici stačí sotva na odzkoušení funkčnosti mikrofonů a hrubé nastavení hlasitosti. O nastavení dynamických a dozvukových procesorů, ekvalizace, panoramy a podobně si můžu nechat jenom zdát. Takže musím mít všechno promyšlené a odhadem nastavené předem a počínaje prvními tóny koncertu odchylky v reálu začít korigovat.

Používáte nějaké triky, kterými se vylepší nedostatky orchestru např. intonace, nevyrovnanost zvuku aj.?
Jedno přísloví říká: „Z ničeho bič neupleteš“. Trochu jsem to upravil, abych nebyl neslušný. Naštěstí bývá náš orchestr díky dirigentům dobře připraven a má „nahráno“, takže barva je příjemná a měkká. Intonační a rytmické chyby však žádný zvukař na světě u živého koncertu neopraví. Jedinou berličkou může být delší dozvuk, kterým celkový obraz zvukař „rozmázne“, aby nedostatky trochu zamaskoval. Zkušeného posluchače tím ale neoblafne. Ale znovu a rád opakuji, že u našeho orchestru to nebývá potřeba. Dobrá příprava je znát.

Liší se zvučení venku od zvučení vevnitř?
Jednoznačně lépe se zvučí venku ve volném prostoru, tedy pokud neprší, nemrzne nebo není silný vítr! Volný prostor nemá žádné odrazy a zvuk je možno opravdu dobře udělat. Vnitřní prostory jsou více či méně problematické a velká část práce zvukaře spočívá v odladění zvuku na konkrétní sál a počet lidí.

Vzpomenete si na nějaký vtipný moment, který se odehrál během zvučení při koncertě?
Z povahy své práce zvukař nezažívá na koncertě vtipné momenty, to si mohou užít mezi sebou účinkující, nebo diváci. Zato si užívá dosti stresových chvil, protože tu si zapomene tubista připnout mikrofon na korpus, sólista si stoupne jinam než má, konferenciér vleze před bednu a spustí zpětnou vazbu, bubeník se najednou zblázní a tluče do toho jak hluchej do vrat..., to je pak všechna práce marná a viník je hned po ruce. Je to zvukař. Naštěstí jsou také chvíle, kdy to takzvaně hraje a to je radost.

DOM *v číslech*

Během pětadvaceti let v orchestru působilo 148 hráčů. Z toho 112 chlapců (ch) a 36 dívek (d). Celých 25 let bez přestávky v orchestru vydržel jediný hráč – Josef Málek. Z hráčů, kteří hráli už v prvním školním roce 1992–1993, se později vrátili další dva – Jiří Pavlas a Tomáš Křivský.

21 lidí (8 d, 13 ch) získalo hodnost Generálmaximus za 13 a více let v orchestru, z toho 6 lidí (1 d, 5 ch) získalo Řád sv. Cecilie za 18 a více let v orchestru.

V orchestru zaznělo patnáct různých hudebních nástrojů: (42× trubka, 33× klarinet, 21× tenor, 16× saxofon (z toho 5× altsaxofon, 10× tenorsaxofon, 1× barytonsaxofon), 11× příčná flétna (11× příčná flétna a 2× pikola), 10× bicí, 10× lesní roh, 7× tuba, 6× pozoun, 4× zobcová flétna, 3× baskytara, 3× elektrická kytara, 3× elektrické varhany, 1× fagot, 1× hoboj).

Na tubu a fagot nikdy nehrála žádná dívka.
Na hoboj nikdy nehrál žádný chlapec.
Na více než jeden hudební nástroj si zahrálo 24 lidí.

DOM nastudoval 155 skladeb: 70 dechovkových, 25 klasických, 15 swinů a 45 ostatních (film, latina, pop atd.). Skladby na monstrkoncerty nejsou započteny. Samostatných vystoupení bylo 207.

Ze vstupného našich charitativních koncertů jsme darovali lidem v těžké životní situaci 85 tisíc Kč a do sbírky na varhany pro chotěbořský chrám sv. Jakuba Většího 13 tisíc Kč.

DOM SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SVATBY

Během pětadvacetileté existence DOM Chotěboř se změnilo mnoho. V orchestru nyní působí dvě generace hráčů – žáci současní i bývalí (odrostlí). Pro některé je orchestr jejich druhou rodinou a společně slaví svatby či narození dětí.

*První „dechovkovou" svatbu měla **Jana Kafková** a **Michal Kamp** dne 2. 8. 2008, po obřadu jim zahrál DOM na brodském náměstí.*

*Další zažila **Lucie Nedbalová** a **Tomáš Feltl** dne 8. 9. 2012. Orchestr je čekal před radnicí v Chotěboři a sama nevěsta si zahrála náročný part na klarinet.*

*Následovala svatba **Kateřiny Halamové** a **Jiřího Málka**, dne 18. 4. 2015 v Libici nad Doubravou, před kostelem v mrazivém počasí je orchestr potěšil několika skladbami. Pro DOM Chotěboř šlo o svatbu dvojitou. Jiří Málek dříve působil ve škole jako hornista.*

*V létě stejného roku (11. 7. 2015) se provdala **Jitka Poborská** za **Jana Fialu**. Svatba se konala v kostele v Ledči nad Sázavou. Za družičky byly K. Vencová a J. Uchytilová.*

*Prvním ženichem z našeho orchestru se stal **Pavel Bílek**, který dne 10. 9. 2016 pojal za ženu **Moniku Kutlvašrovou**.*

***Ondřej Nepovím** si vzal **Barboru Čechovou** dne 1. 10. 2016 a orchestr jim k tomu hrál před chotěbořským zámkem.*

*A zatím posledním ženichem od nás byl pan dirigent **Milan Moc**, který se rozhodl vstoupit do manželství s **Alenou Říčanovou** 9. 9. 2017 na havlíčkobrodské radnici.*

DOMácké DĚTI

❶ Aleš, Eliška, Anežka a Mikuláš – **děti Tomáše Křivského,** ❷ Štěpán, Jáchym, Johanka a Stelinka – **děti Jany Kampové**
❸ David a Ondřej – **děti Jirky Voldána,** ❹ Tomáš a Honzík – **děti Lucky Feltlové**, ❺ Toník a Jindříšek – **děti Katky Málkové**
❻Terezka – **dcera Jany Mandátové,** ❼ Honzíček – **syn Jitky Fialové,** ❽ Jeremiáš – **syn Heleny Melounové** a **Jirky Pavlase**

Vzpomínka na pana učitele JIŘÍHO KRSKA

Jiří Krsek se narodil 3. prosince 1949 v Pelhřimově. Od dětství jej obklopoval svět hudby. Vyrůstal v rodině vynikajícího muzikanta, jehož pojilo přátelství s mnoha tehdejšími významnými hudebními osobnostmi. Od školních let se věnoval hře na trubku a rozhodl se studovat její hru na Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem. Poté nastoupil do Posádkové hudby v Havlíčkově Brodě. Zde působil přes 20 let jako vedoucí sekce trubek a nejčastěji obsazovaný sólista. V roce 1992 odešel do civilu a získal místo učitele na naší škole. V Chotěboři vychoval řadu úspěšných hráčů, o čemž svědčí i to, že tři z nich na naší škole pokračují v jeho kantorské činnosti. I bez jeho ostatních žáků je dnes Dechový orchestr mladých, v podobě jak ji známe, nemyslitelný. Jiří Krsek, pro přátele „*Bambas*", byl veselým, milým a neobyčejně laskavým člověkem. Zemřel náhle, 12. června 2017, ve věku 68 let.

ZUŠ CHOTĚBOŘ I NÁŠ DECHOVÝ ORCHESTR JSOU MU VDĚČNI ZA VELMI MNOHO DOBRÉHO.

Pan učitel VÁCLAV TEJKAL

Výraznou osobností v pedagogickém sboru chotěbořské základní umělecké školy je dlouholetý učitel hudebního oboru Václav Tejkal, rodák z nedalekého Krucemburku a absolvent Vojenské hudební školy v Roudnici nad Labem. Patří bezesporu mezi nejzkušenější hudební pedagogy v regionu.

Jeho příchodem do tehdejší Lidové školy umění v Chotěboři ve školním roce 1966/1967 dostala výuka dechových nástrojů na této škole profesionální základ. Václav Tejkal vychoval řadu vynikajících amatérských hráčů, ale i absolventů, jimž se stala hudba neodmyslitelnou součástí života. Není bez zajímavosti, že k jeho žákům patří mj. i Jan Pavlas, zástupce ředitele ZUŠ Chotěboř, a Milan Moc, ředitel této školy, který byl shodou okolností vůbec prvním žákem Václava Tejkala. Václav Tejkal učí v současné době v ZUŠ Chotěboř hře na klarinet, saxofon a příčnou flétnu a vede dělené zkoušky dřevěných dechových nástrojů Dechového orchestru mladých. Bez jeho vedení by „dřevěná sekce" našeho orchestru zdaleka nebyla na tak vysoké úrovni.

DOM*ácký* HUMOR

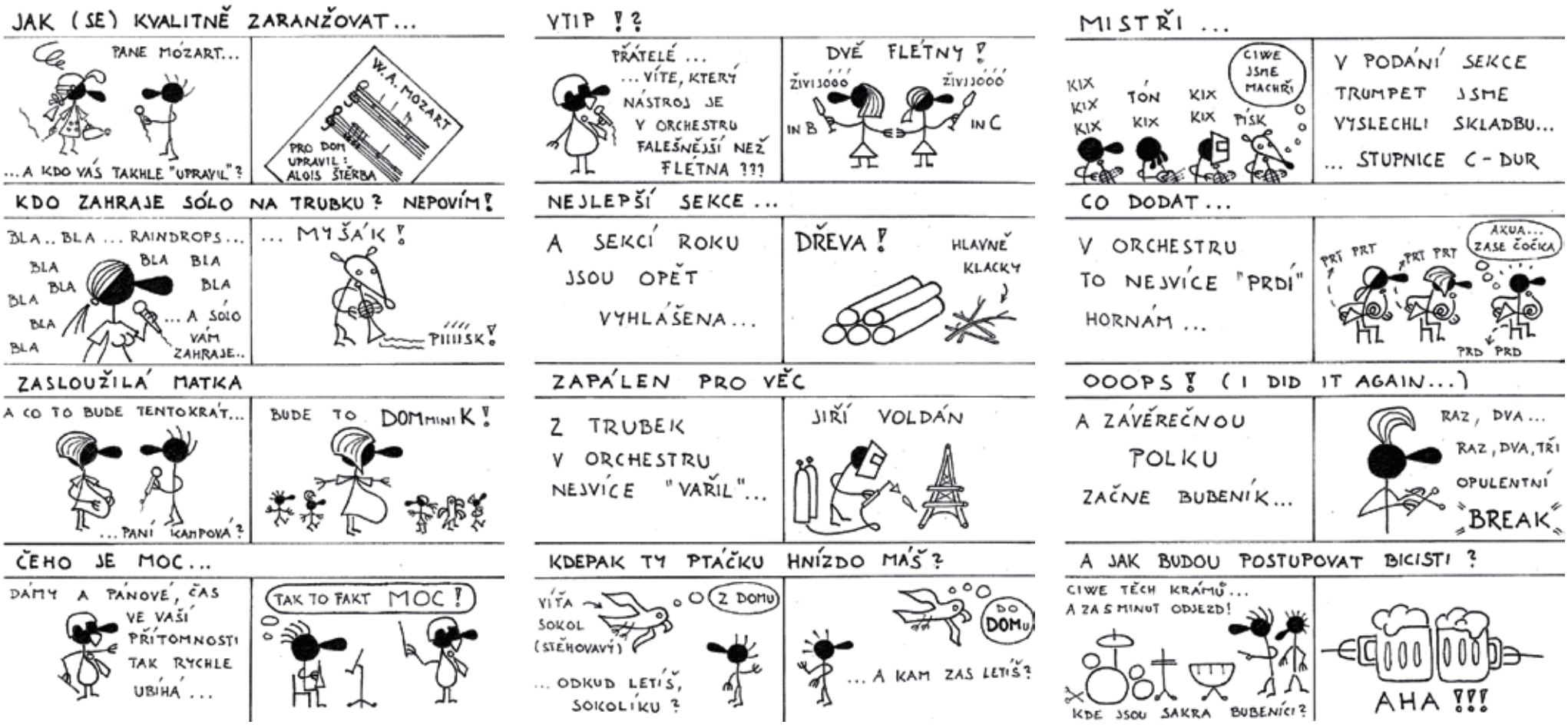

ANKETA *v orchestru*

V orchestru proběhla anketa a na tři položené členové orchestru odpověděli takto:

1. Lákal by tě jiný hudební nástroj?

14× nelákal, jsem spokojen(a) s tím, na který hraji,
11× kytara,
10× bicí,
9× saxofon,
5× pozoun,
4× fagot, klavír,
3× housle, violoncello,
2× klarinet, harfa, hoboj, trubka,
1× příčná flétna, kontrabas, pikola.

2. Jaká skladba z repertoáru orchestru je tvá nejoblíbenější?

11× Afrika,
7× Skyfall,
7× Celtic Ritual,
6× Slovanské tance,
4× Carmina Burana, Mission Impossible,
3× Nová barokní suita, Tequilla,
2× Česká mše vánoční J. J. Ryby, In Flight, Pershire Majesty, Tico tico, Moon river,
1× Gabrielův hoboj, Louisina polka, Raindrops, I don't mean a thing, Ranní nálada, Turecký pochod, Florentinský pochod, Bond theme, Memory, Vjezd gladiátorů, Sing sing sing, Nebe na zemi, Cant take my eyes off you, Muziky muziky, In the Mood, Španělská blecha, Pochod Karola Pádivého, Štěstí na rozcestí, Baletto, Lemon Tree, Brazil, Zvoneček.

3. Která ze skladeb hraných v orchestru patří mezi tvé nejméně oblíbené?

9× Muziky muziky,
7× Carmina Burana,
5× Pilky,
4× Largo,
3× Rondo na starý anglický motiv,
2× Jarabáček, Škoda lásky, Zelené háje, Alte Kamaraden, Štěstí na rozcestí, The Funky Town, Okolo Hradce, Kyjovský verbuňk, Tequilla, Over the Raninbow, Lehké prsty,
1× Something Stupid, The Man I love, Nebe na zemi, Gabrielův hoboj, All You Need Is Love, In Flight, Růžový panter, Uherský tanec, Viliamova píseň, Raindrops, Bond Theme, I've got a Gal in Kalamazoo, Afrika, Cestička od Dubí, Šohaj.

Spolupráce krajánků s DOM

Pro členy orchestru, kteří již nejsou žáky ZUŠ Chotěboř, se užívá pojmenování krajánci. Krajánek již chodí po světě (studuje v jiném městě, nebo chodí do práce), ale vždy se vrací domů a k muzice. Pro krajánky má orchestr speciální krajánkovské zkoušky. Ty se konají jednou za měsíc v sobotu a na nich, a na nich se sehrává celý orchestr. Alois Štěrba vymyslel několik motivačních soutěží, ve kterých vždy na konci roku vyhodnotí Krajánkovský král (nejpočetnější docházka), Dirigentský pohár (nejčastější účast na vystoupení) a Vzorný tým (součet docházky členů jednotlivých nástrojových sekcí). Z výsledků od roku 2011 uvádíme pouze 1. místa za uplynulé tři sezony.

KRAJÁNCI

2014/2015 *(maximum 69 bodů)*
1. Jeho výsost KRÁL JIŘÍ I. VOLDÁN z Bílku *(62)*

2015/2016 *(maximum 84 bodů)*
1. Jeho výsost KRÁL TOMÁŠ I. řečený „KŘIVSKÝ *(78)*

2016/2017 *(maximum 74 bodů)*
1. Jeho výsost KRÁL LUKÁŠ I. zvaný „KOPECKÝ" *(66)*

DIRIGENTSKÝ POHÁR

2014/2015 *(maximum 40 bodů)*
1. Málek Josef, Nepovím Ondřej *(40)*

2015/2016 *(maximum 55 bodů)*
1. Málek Josef *(55)*

2016/2017 *(maximum 44 bodů)*
1. Kopecký Lukáš *(43)*

VZORNÝ TÝM

2014/2015
1. Basy *(46) 92:2*
(P. Fiala, K. Vencová)

2015/2016
Trubky *(39,6) 317:8*
(D. Bílek, K. Boháč, J. Málek, P. Málek, O. Nepovím, P. Štěrba, J. Štěrba, J. Voldán)

2016/2017
1. Lesní rohy *(49,7) 149:3*
L. Adamová, J. Kampová, T. Křivský

DOMminiK
přípravný orchestr

DOMminiK (Dechový Orchestr Mladých mini Kapela) vznikl v letošním školním roce. Jeho hlavním posláním je formovat a připravovat méně zkušené žáky ZUŠ pro vstup do velkého orchestru DOM. Pod vedením učitelky Mgr. Jany Kampové zde hudební benjamínci na úrovni svých možností získávají první nezbytné návyky, zkušenosti a zážitky se souborovou hrou. Nenahraditelnou zásluhou tohoto menšího hudebního tělesa (22 členů) je usnadnění přechodu žáků na náročnější typ repertoáru, čímž velice pomáhá práci dirigentů a hráčů v DOM.

V prvním roce svého působení DOMminiK již uskutečnil dvě veřejná vystoupení v rámci žákovských koncertů ZUŠ (v listopadu se skladbou Karola Pádivého – *Pochod* a v březnu skladbou Hanse Zimmera – *Piráti z Karibiku*).

Sedící zleva: Zuzana Landsmanová, Eliška Čermáková, Eliška Křivská, Lucie Matulová, Julie Špitálníková, Lenka Škarydová , Miroslav Čermák. Prostřední řada zleva: Vít Sokol, Adam Hanousek, David Špitálník, Marek Pavlíček, Aleš Křivský, Anna Konstantinovičová, Adéla Pertlová, Tomáš Rykr. Horní řada zleva: David Pavlas, Jana Kampová, Jan Pošík, Jaroslav Pavlas, Alois Piskač, Vojtěch Stejskal, Klára Jana Furchová, Jan Krbec

Poděkování sponzorům a rodičům

S pomocí Vás, sponzorů a rodičů, je náš orchestr schopen zkvalitňovat svoji práci, uskutečňovat náročná pracovní soustředění celého souboru, občas vycestovat na různé festivaly a zahraniční koncerty.

Máte výrazný podíl na uměleckém růstu Dechového orchestru mladých při ZUŠ Chotěboř a jeho možnosti předvádět hudbu příznivcům doma, v regionu i v zahraničí.

Vám všem z celého srdce DĚKUJEME!.

Mgr. Milan Moc
a Mgr. Alois Štěrba

CHOTĚBOŘ

FOTOGRAF MARTIN HALAMA
WWW.PHOTOHALAMA.COM

Catering Chotěboř | vždy s úsměvem

CBV
www.nerez-zamecnictvi.cz

AUTO ŠPINAR
CITROËN
Wir leben Autos.

ENPEKA a.s. Žďár nad Sázavou

coop DRUŽSTVO HB

Chotěboř Řeznictví Stejskal s.r.o.

Chotěbor Pivovar Chotěboř

EMVET veterinární klinika Chotěboř

Kavárna

PROSS REKLAMA

Chotěboř plam reklama · tisk

VINOTÉKA

| BAMBUCH – HOSTINEC | ZELENÁ LÉKÁRNA – RNDr. Dagmar Bílková |
| DAVID NOVÁK | JIŘÍ TRACHTULEC – HCZ | MASNÉ SPECIALITY U BLAŽÍČKŮ |
| ENDOKRINOLOGIE VYSOČINA s. r. o., MUDr. Mgr. Sylvie Špitálníková Ph.D. |

V dubnu 2018 vydal DOM – Dechový orchestr mladých při ZUŠ Chotěboř, Náměstí T. G. Masaryka 322, 583 01 Chotěboř, www.dom.zuschot.cz. Pro vydání připravily: Jana Kampová, Helena Melounová a Lenka Adamová. Fotografie Martin Halama, archiv DOM a soukromé archivy členů DOM. Grafická úprava a příprava pro tisk Jiří Trachtulec.